

Målet er jo, at de internationale tropper skal ud af Irak. Det synes jeg sådan set er vigtigere at diskutere end noget som helst andet. Hvordan kommer vi frem dertil, at situationen tillader, at de internationale tropper kan komme ud af Irak? Jeg vil gerne forsikre om, at de udenlandske tropper, herunder de danske, ikke bliver i Irak én eneste dag længere, end det er nødvendigt.

Målet er, at irakerne skal være herrer i eget hus og selv overtage ansvaret for sikkerheden. Nu skal vi så som første led i den proces have gennemført de demokratiske valg i januar, og så må vi se, hvordan situationen udvikler sig hen over foråret.

Jan Trøjborg (S):

Jeg tror, det var hr. Jeppe Kofod, der var inde på, at det er svært i spørgetiden at komme i en egentlig substansdiskussion og få – hvad skal man sige – ret konkrete svar. Svarene har lidt karakter af besværgelser og forhåbninger. Det kan selvfølgelig være nødvendigt i en situation som den, der er i Irak, og som udvikler sig.

Men det billede, jeg har af regeringens indsats, er i hvert fald, at det er lettere at få ros i Washington, end det er her i Folketingssalen. Det tror jeg nok at vi kan være enige om. Men det, der mangler, er – og det er til spørgsmålet, om regeringen har indflydelse – en dansk regering, der også tør banke i bordet, altså ikke alene få klap på skulderen i Washington, men også tør banke i bordet og sige, at nu er vi med i den her indsats – vi kan jo komme tilbage til karakteren af den – men målet for os er, at det overdrages til FN's autorisation og ledelse. Det har jeg ikke hørt regeringen bekræfte er målsætningen.

Det er i hvert fald vores indstilling til regeringen, at det er den linje, der skal følges, herunder også at banke i bordet i forhold til dem, der bestemmer mest over den aktuelle gennemførelse af aktionen, nemlig amerikanerne.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første vil jeg gerne slå fast: Regeringens linje er, at FN skal have en så central rolle som overhovedet muligt i genopbygningen af Irak og den fortsatte udvikling af det irakiske samfund frem mod et bæredygtigt demokrati, hvor irakerne er herrer i eget hus.

Den anden del af det er så spørgsmålet om sikrings- og stabiliseringsstyrken i Irak, hvordan den skal være ledet. Det må jeg altså sige fuldstændig afhænger af, hvordan vi skaber mest

sikkerhed og robusthed, og da er det ikke altid, at FN er den bedste garant for, at der så også skabes størst mulig sikkerhed. Indtil nu har det været svært overhovedet at få FN til at gå ind i Irak, bl.a. fordi FN-folkene har henvist til manglende sikkerhed. Så det er lidt teoretisk lige i øjeblikket at diskutere FN som leder af en international koalitionsstyrke, der skal skabe sikkerhed i Irak, så længe FN-folkene ikke engang tør gå ind i Irak på grund af påstået manglende sikkerhed.

Kl. 13.30

Men lad os nu tage et skridt ad gangen, det første skridt er demokratiske valg, og så håber vi, at der kan blive en proces frem mod fredelige tilstande i Irak, og at irakerne kan blive herrer i eget hus.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Et af de centrale spørgsmål til statsministeren i det her spørgsmål, nr. 3, drejer sig efter min opfattelse om, hvordan statsministeren vil stille sig, når der opstår de konflikter, vi har set nogle gange i forløbet. Jeg er sikker på, at statsministeren kan huske, da Kofi Annan advarede mod at bombe Falluja. Er det ikke rigtigt, at det husker statsministeren tydeligt? Hvad var reaktionen? Amerikanerne bombede.

Når nu statsministeren siger, at FN skal have den ledende rolle, betyder det så, at den danske statsminister vil slå så hårdt i bordet, at Bush bliver forskrækket, hvis man ikke lytter til Kofi Annans råd, men vælger amerikansk enegang? Er det sådan, vi skal forstå statsministeren: at FN skal have den ledende rolle, der gør, at Danmark også vil kæmpe, når nogen forsøger at fratage Kofi Annan og FN den ledende rolle?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Altså undskyld, jeg siger det, man jeg kan ikke på nogen som helst måde tage alvorligt, når hr. Villy Søvndal vil gøre sig klog på, hvordan man skal håndtere en terroristrede som Falluja. Der må jeg sige, at jeg har større tillid til dømmekraften hos dem, der på stedet kan vurdere situationen.

Sagen er jo den, at Falluja var en terroristrede. Det var herfra, mange angreb også på uskyldige civile irakere udgik, og derfor var det selvfølgelig velbegrundet at få ryddet op i den terroristrede som et led i processen frem mod, at der kan